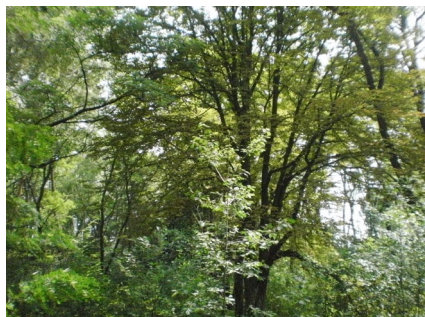

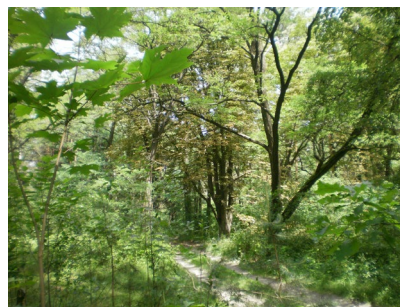
«Панський будинок»

Спогади Карабан Ольги Архилівни. Липень 2011 року.

В Любахах на горі жили поляки. Зараз це місце називають «панський садок». Там стояла велика, гарна контора, яку сенляни називали панський дом. В панському домі були три ганкі, 16 кімнат. Це був дерев'яний будинок, покрашений в червоний колір, з високими коминами, якого було видно здалеку. Біля будинку росло багато акацій і каштанів. Весною, як все зацвітало було дуже гарно там. До цієї пори там ростуть 4 каштани і ціла алея акацій.

Був також колодязь, який за давністю часу обвалився, та великий льох.

В панському домі харчували селян. Кухарками були: Титянуша, Хаврочка і Ярина (Одарки Деркачихи мати). Пани самі дотримувалися посту і для селян в середу і п'ятницю давали їсти з молоком, а в інші дні з салом. Панська кухня стояла там, де ростуть акації, а конюшні стояли там, де зараз знаходиться лісництво. Там пани держали 4 корови, а доглядали корів селяни.

Жив в селі надзіратель (так його називали люди) або об'єжчик (прізвище і ім'я ніхто не пам'ятає), який мав 6 дочок. Жінку свою не любив, а любив Христю, Василя Каганця матір. Цій Христі він дарував золото, яке вона ховала в лісі. Сам застрелився (коли і чому ніхто не знає) і написав записку, щоб похоронили його на горі (могила є ще й досі).

За Польщі були в нашому селі лісники-поляки, яких називали Жолундевський і Прушинський, помістя яких були в лісі біля Острівцець. Це місце зараз називають «Льох». У Жолундевського був син і дочка. Після нього був лісником Янкович. Ліс був у їхній власності, і щоб збирати гриби, ягоди треба було брати білет. Потім були лісниками і наші селяни. Наум був лісником і Самочко з Лозок. Згодом поляки їх поувольняли.

